

bava pořádá v hostinci propachtovaném, vždy také pachtýř i majitel živnosti, tedy osoby dvě. Takovéto dvojí ručení nelze však z ustanovení § 4 vyčísti, a naopak to odporuje znění pravidel, která praví, že je zavázán ten, kdo provozuje živnost jako majitel nebo pachtýř.

Ještě další úvaha svědčí proti stížnosti. Především zřejmý paralelismus mezi případem 1. a 2. V případě 2. se docela jasně stanoví, že vedle podnikatele zábavy je zavázán nájemce místností, a — »nejsou-li tyto najaty«, tedy jenom tehdy, když nejsou pronajaty —, vlastníků místností. Dále pak úvaha, že pravidla zřejmě chtěla postihnouti vedlejším závazkem k placení dávky osobu, která vedle podnikatele má z pořádané zábavy hospodářský prospěch. Tou je — jako v druhém případě nájemce a nikoli vlastníků místností — v případě prvním ten, kdo živnost hostinskou skutečně provozuje, tedy pachtýř, nikoli majitel koncese.

Poněvadž tedy ručební závazek majitele propachtované hostinské živnosti za dávku ze zábav v hostinci atd. pořádaných v § 4 normován není a ani v ostatních ustanoveních pravidel nemá opory, bylo stížnost pro bezdůvodnost zamítnouti.

Č. 14.014.

Samospráva obecní. — Řízení správní: * Je nezákonné, zamítne-li odvolací stolice (§ 40 fin. nov. č. 329/1921 Sb.) námitku poplatníkovu, že dávka, obecním zastupitelstvem usnesená, přiči se zákonu o přímých daních č. 76/1927 Sb. a že usnesená pravidla jsou neúplná, s tím, že usnesení obce s vytýkaných hledisek bude zkoumáno až vládou v řízení schvalovacím.

(Nález ze 14. prosince 1937 č. 7017/35-3.)

V ě c: Tekovská ľudová banka, filiálka v Nových Zámčích, proti rozh. zem. výboru v Bratislavě z 19. září 1935 o vybírání obecní dávky z pobočných závodů a detailních prodejen.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Obec. zastupitelstvo města Nových Zámků usneslo se ve schůzi 1. února 1935 vybírati obecní dávku z pobočných závodů a z detailních prodejen kromě novozámeckých továrních, obchodních, průmyslových a výrobních podniků a usneslo se i na příslušných dávkových pravidlech. Okr. výbor v Nových Zámčích zamítl odvolání Tekovské ľudové banky, úč. spol., filiálky v Nových Zámčích, a spol. jako bezdůvodné. Podle výměru zem. presidenta v Bratislavě z 19. září 1935 zem. výbor v Bratislavě ve schůzi 19. září 1935 další odvolání zamítl s tím, že dávková pravidla, ježto obec zavádí dávku, o níž nebyla vydána vzorcová pravidla a která v obecní fin. novele uváděna není, podle § 28 zákona č. 329/1921 Sb. předkládá vládě k dalšímu opatření. V důvodech vyslovil, zamítaje námitku, dle níž obec. zastupitelstvo nebylo oprávněno tuto dávku zaváděti, že obce mají právo usnášeti se na vy-

bírání i takových dávek samostatných, o nichž vláda nevydala vzorcových pravidel, pakliže si k vybírání takových dávek na podkladě pravidel § 40 zákona č. 329/1921 Sb. usnesených vyžádají povolení vlády, a že obec Nové Zámky tyto předpoklady splnila tím, že usnesená pravidla nabývají platnosti teprve schválením jich vládou a jich vyhlášením. Dodal pak dále: »Všechny námitky, které odvolatelé ve svých odvoláních uvádějí, jsou takové, že uvažovati o nich je povolána vláda, nikoli zem. výbor, který není povolán prejudikovati usnesení vlády a o odvoláních případně rozhodnouti tak, že jim vyhovuje a tím implicity zakáže obci, aby se mohla pokusiti o zavedení i takové dávky, již povoliti nebo nepovoliti patří výlučně do pravomoci vlády. Z toho důvodu nemohl se zem. výbor ani meritorně zabývati podanými odvoláními a nucen byl je zamítnouti a odvolání bez meritorního řešení předložit se spisy vládě, aby je vzala v úvahu při rozhodování o povolení této dávky«.

Do tohoto rozhodnutí stěžuje si Tekovská ľudová banka, úč. spol., fil. v Nových Zámkách. O stížnosti uvážil nss takto:

Žal. úřad vyslovil sice v enunciátu svého rozhodnutí, že odvolání dnešní st-lky zamítá, avšak z důvodů, jimiž své rozhodnutí opatřil, plyne, že zamítl námitku odvolání, vytýkající, že bez povolení vlády není obec oprávněna vydati pravidla o vybírání dávky, kdežto o námitkách jimiž st-lka vytýkala, že usnesení vybírati dávku a výběrčí pravidla odporují předpisům zákonů č. 76 a 17/1927 Sb. o zdanění pobočných závodů a že v usnesených pravidlech není ustanovení, podle jakého klíče má býti dávka vybírána, odmítl rozhodnouti věcně.

Stížnost namítá, že žal. úřad neprávem odepřel o těchto námitkách věcně rozhodnouti. Stížnosti bylo dáti za pravdu.

Podle § 40 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb. platí pro schůze obec. zastupitelstva, ve kterých se má usnášeti o dávkách, ustanovení 2 až 5 odst. § 6 obdobně. Poskytuje tedy zákon poplatníku i voliči právo pořadem instancí odvolati se i z usnesení obec. zastupitelstva o zavedení obecní dávky, a to v stejném rozsahu, jak stanoví § 6 odst. 5 o odvolání do usnesení obec. zastupitelstva o obecním rozpočtu. Může tedy na ochranu svých zájmů poplatnických činiti námitky po stránce formální a věcné i namítati nezákonnost nebo nevhodnost dávky nebo jednotlivých ustanovení pravidel. Právo to, dané poplatníku (voliči) na ochranu jeho vlastních zájmů, nesmí býti zkracováno odkazem na řízení schvalovací podle § 35 odst. 3 obec. fin. nov., jež nastává teprve, až se stane usnesení obec. zastupitelstva formálně pravoplatným, a v němž poplatník (volič) zásadně již nemá postavení strany (Boh. A 3423/24, 8578/30). Bylo proto povinností žal. úřadu, aby i o shora uvedených ostatních poplatnických námitkách odvolání k němu vzneseného rozhodl věcně (§ 80 správ. řádu, vlád. nař. č. 8/1928 Sb.). Ježto žal. úřad toho neučinil, vycházeje z mylného právního názoru, že posouzení zákonnosti usnesení obec. zastupitelstva o zavedení nové dávky a výběrčích pravidlech jest, i když bylo poplatníkem vzneseno odvolání, ponechati schvalovacímu řízení vlády, je nař. rozhodnutí po této stránce nezákonné.